

til at vanskeliggjøre dets Gjennemførelse, og det er det meget overbeviende Hensyn, som der høitærede Minister har taget til Industrien gjennem de mange Forslag om Beskyttelse, som dette Lovforslag indeholder. Der høitærede Minister saade ved Forelæggelsen, at det første Hensyn, det, han stillede i Spidsen, var Hensynet til at bevare den danske Industri, og det vil ogsaa findes, saade Ministeren, at i Sammenligning med Fritagelsen fra 1883, som ellers dette Forslag i Meget stemmer overens med, vil der her i dette Forslag paa mange Steder spores den protektionistiske Retning, som har gjort sig gjældende i Verden, og at Forslaaget gaar videre i Beskyttelse af den indenlandske Virksomhed end det Forslag, som blev vedtaget for 6 Aar siden. Dette er ganske rigtigt. Dersom man blader Forslaaget igjennem og sammenholder de enkelte Poster med Posterne paa det Forslag, som Landstinget vedtog i 1882 — 83, vil man finde, at paa mange Punkter er den da foreslaaede Beskyttelse forhøjet med saadan noget som 50 pCt. og det ikke paa enkelte Poster, men paa mange Punkter. Jeg skal nu ikke komme ind paa alle disse Einzelheder; dels vil der ikke være Tid dertil, og dels vil det heller ikke nu ved en saadan første Behandling kunne have fornøden Interesse; men jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa nogle enkelte af de Ting, som den høitærede Minister har foreslaaet ansatte til nye Statter. Der træffe vi saaledes en Bestemmelse om, at det fremtidige skal koste 50 Kr. at indføre en Hest her i Landet. Den høitærede Minister har jo ikke ved denne Bestemmelse tilsigtet nogen større Indtægt for Statskassen, efter som han gaar ud fra, at den hele Indtægt, det vil medføre aarlig, vil være et Par Tusind Kroner. Den høitærede Minister forudsætter, at der kun vil blive indført, hvis dette Forslag gaar igjennem, 40 Heste aarlig her til Landet, medens Indførselen for Tiden er, eller i hvert Fald i de sidste Aar, hvorom der foresligger Oplysninger, har været noget over 3,000 Stykker, hvorimod paa den anden Side Udførselen har været meget større — den har været over 17,000. — Jeg skjønner ikke, hvad der vil kunne opnaas ved paa denne Maade at forbyde Indførsel af Heste her til Lands. Jeg har set efter for at komme til Rundskab, om hvad det er for Heste, de 3000 Stykker, man indfører her om Aaret, om det maatte skulde være Luxushest; thi i saa Fald kunde der jo være nogen Mening i at beskaffe dem saa høit; men det kan ikke antages efter den Opgivelse af deres Værdi, som findes i „Statistisk Tabelværk“; idet Værdien af disse Heste der

gjennemsnitlig er ansat til 300 Kr. pr. Stk., medens de 17,000 Heste eller flere, vi udføre, ere ansatte til en gjennemsnitlig Værdi af 600 Kr. Det Sandsynligste bliver da, at det for en stor Del er smaa, ringere, spintlere, billigere Heste, der indføres, og det forekommer mig, at det ikke vilde være rigtigt paa den Maade at forhindre de Folk, der have Brug for saadanne Heste i deres Bedrift fra at faae dem, eller i hvert Fald om ikke forhindre dem fra at faae dem, saa dog at paalægge dem en saa bethdelig Skat, som dette vilde være, for at faae en saadan Hest, som er særlig passende til deres Brug. Hensigten dermed maa vel snarere være at skabe en Slags Beskyttelse for Landbruget, en Beskyttelse for Hesteopdrætningen, idet Efterspørgselen efter Heste skulde blive større; men selv om det skulde kunne blive af nogen kjendelig Virkning, hvad jeg ikke tror, da Udførselen jo i saa bethdelig Grad overstiger Indførselen, tror jeg ikke, at noget Saadant vilde være rigtigt overfor Forbrugerne. Jeg synes ikke, at det er stemmende med den Bestræbelse, som gjør sig gjældende med Hensyn til Hesteavlens her i Landet, og som navnlig gaar ud paa at fremhjælpe Avlen af gode, stærke, ihdfste Heste. I Vedtagelsen af denne Toldposition vil der snarere ligge en Opfordring til Hesteavlerne om at producere Heste af en anden Bestaffenhed for at kunne tilfredsstille det indenlandske Forbrug. Jeg tror heller ikke, at man i Befolkningen i det Hele taget vil sætte Pris paa at faae denne Bestemmelse gennemført. — Videre træffe vi af saadanne nye Bestemmelser en saadan som den, at Mursten fremtidig skulde beskattes med $\frac{1}{10}$ Ø. pr. Bund; det vil blive en ganske anseelig Skat. En Mursten veier vel omtrent 4 Bund — saavidt jeg veed, ansatte Statsbanerne dem gjennemsnitlig til den Vægt. Stattens Størrelse vil altsaa udgjøre 4 Kr. pr. 1000. Det er en meget bethdelig Forhøielse paa Murstenspriserne. Af Hensyn til Befolkningen i det Hele og de mange Mennecker, der bygge, kan denne Bestemmelse ikke være foreslaaet. Jeg antager, at de ville være interesserede i at faae de Materialier, de skulde bruge til at bygge med, saa billigt som muligt, og det samme vil ogsaa gjælde de Mennecker, der skulde bo i de byggede Huse; Virkningen af Forhøielsen af Murstenspriserne vil føles helt igjennem af Forbrugerne. Hensynet maa altsaa gjælde Teglværkerne, men jeg skjønner ikke, at der er Grund til at tage en saadan Bestemmelse overfor Teglværkerne her i Landet. Under nogenlunde gunstige Afsetningsforhold, som det har været Tilfældet i de sidste Aar, tjene Teglværkerne mange